

Výroční zpráva za rok 2024

Villa Vallila, z. ú.

L'ARCHE
Villa Vallila

„Když procházíme údolím,
když zdoláváme horu,
každý z nás jde sám,
a přesto nikdy nejde sám.“

Slovo na úvod

„Když procházíme údolím, když zdoláváme horu, každý z nás jde sám, a přesto nikdy nejde sám.“

Slova psaná životem v komunitě.

Je ráno, pondělí, nový měsíc či rok. Jdu po štěrkové cestě svou každodenní sto patnáct metrů dlouhou procházku z domu - tam domů. Již z okna svého domu ten domov vidím. Jaký je v těchto pojmech rozdíl? V domě máte nábytek, lednici a postel, ovšem často žádnou živou bytost krom jarních mravenců, letních komárů a zimních molů. Tam, kde je domov, je to však jiné. Jsou tam totiž zejména lidé. Třeba Terezka, která se mě každé ráno zeptá, jak jsem se vyspalá. Štěpán, který na mě vybafne zpoza stromu. Pepa, který mi hlásí, že dal ovcím vodu. Také Pája se svou ranní cigaretkou. Hanka nesoucí slepičákům zrní. Roman - osobní bodyguard, který vždycky ví, co je dnes potřeba opravit. Vérka, zadělávající kvásek na chleba. Mikuláš, který mě motivuje hrát na kytaru. David - tichý společník. A nakonec Petr se svým úsměvem. Také se tu vyskytují další proměnné postavičky, kterým pracovně říkáme „asistenti“. Zkrátka-v tomto místě je spoustu lidí, kteří dohromady tvoří jakýsi celek, jenž si troufám nazvat domovem, společenstvím, komunitou.

Po cestě musíte jít často sami, ale i když jdete sami, věřte, že tam někde za sto patnáct metrů jsou lidé, kteří na Vás čekají. Čekají na to, aby Vám mohli pomoci a Vy zase jim. Aby Vás mohli obohatit a Vy zase je. Aby Vás něco naučili a Vy jste je naučili zas něco jiného. Zkrátka, abyste společně vytvořili vztah a tálili to spolu někam dál či výš. Občas projdete údolím. Občas zdoláte horu. Každý to musíte zvládnout sám. Ale přesto na to nejste nikdy sami. A pokud si myslíte, že jste, zkuste popojít svých sto patnáct metrů...

Rok 2024 byl pro mnohé lidi ve světě náročný. Mnoho lidí ztratilo dům i domov, ale věřím, že mnozí také skutečný domov nalezli.

Ve Ville Vallile jsme prožívali rok plný momentů obyčejných, náročných i krásných. Někdy jsme šli údolím, jindy šplhali do kopce, ale důležité bylo, že jsme šli spolu. V této výroční zprávě se s Vámi rádi podělíme alespoň o pár věcí, které jsme v roce 2024 prožili.

Za komunitu Archa Villa Vallila přeje mnoho dobrého

Štěpánka Míchalová

O komunitě L'Arche Villa Vallila

Villa Vallila byla založena jako občanské sdružení v roce 1996 s cílem vybudovat komunitní dům, jenž by sloužil jako domov pro lidi, kteří nemohou žít samostatně kvůli svému zdravotnímu nebo sociálnímu znevýhodnění.

Po vzoru komunity L'Arche bylo vytvořeno společenství lidí s postižením (obyvatelé) i bez něj (asistenti), v němž lidé mohou co nejvíce rozvíjet své dary a schopnosti a jsou i se svými potížemi přijati a respektováni. Po rozsáhlé rekonstrukci domu zde od roku 2001 vytváříme komunitu s prvními obyvateli a začínáme poskytovat sociální služby.

Od roku 2004 poskytujeme dle české legislativy sociální službu chráněné bydlení a od roku 2007 také pobytovou odlehčovací službu pro dospělé lidi s mentálním, zdravotním či kombinovaným postižením.

V roce 2018 jsme se stali tzv. „projektem“ Mezinárodní federace Archa (L'Arche Villa Vallila) a v roce 2024 členy ve zkušebním období, což je další stupeň k plnému členství v tomto mezinárodním společenství.

Naším posláním je umožnit lidem s postižením žít plnohodnotný život v přirozených podmínkách lidského společenství a poskytovat obyvatelům Villy Vallily podporu při začlenění do běžného prostředí v oblasti společenské a pracovní. Za tímto účelem provozujeme komunitní dům v Červeném Újezdě u Votic.

V chráněném bydlení žije v současné době 10 stálých obyvatel s různými zdravotními nebo adaptačními potížemi. Odlehčovací službu využilo v roce 2024 v rámci 84 pobytů 16 lidí. Společně s asistenty, kteří je každodenně doprovázejí, se starají o dům, zahradu a zvířata, tvoří v terapeutické dílně, hrají v Přeochotném divadelním souboru Valliliama Shakespeara a podílejí se na všem, co život v komunitě přináší.

A to jsme my!

O L'Arche International a co je nového

L'Arche (česky Archa) je mezinárodní organizace založená na křesťanských základech, jejíž cílem a posláním je vytvářet komunitu lidí s a bez mentálního postižení, která se pro ně stává domovem a o kterou se společně starají.

Archa byla založena ve Francii v roce 1964, v letošním roce se tedy konala po celém světě oslava 60-ti letého výročí. Hlavní slavnost, na kterou vyrazili zástupci komunit všech zemí Archy, byla uspořádána v květnu v Bretani. Naši komunitu zde zastupoval obyvatel Villy Petr s předsedou správní rady Vitem Herynkem. Byla to daleká cesta. Přeci jen, Bretaně je dále než Obrataň...

V červnu jsme se pak ke společné oslavě setkali s druhou českou Archou – L'Arche Benediktus, u nás v Červeném Újezdě. Kněz brněnské diecéze P. Jindřich Kotvrda, blízký přítel Benediktu, sloužil na zahradě Villy mše svatou. Pak už jsme „jen“ prožívali vzácný společný čas.

V dubnu 2024 nás navštívil náš mentor z Archy Johan Roose. Během setkání se správní radou jsme společně se členy komunity podepsali členství v Arše ve zkušebním období. Večer jsme zakončili koncertem písni Karla Kryla, k výročí 80. let od jeho narození, v podání člena správní rady Petra Petrlíka.

Během další Johanovy návštěvy, v listopadu 2024, jsme společně s týmem asistentů zhodnotili druhý standard Archy: „Asistenti jsou podporováni a motivováni v tom, aby rostli jako lidské bytosti“. V rámci tohoto standardu jsme hodnotili náplň práce asistenta a jeho roli coby zaměstnance organizace a člena komunity. Vzájemně jsme pojmenovali několik důležitých bodů a shodli jsme se na důležitosti zpětné vazby pro osobní i profesní růst.

Rádi bychom Vám ještě krátce přiblížili, co je nového na mezinárodní úrovni Archy. L'Arche international se v současné době nachází v procesu hledání nového způsobu vedení tohoto společenství. Po neúspěšném hledání nového vedoucího mezinárodní federace, nyní převzaly tuto roli Mezinárodní tým vedoucích a Mezinárodní správní rada pracující zároveň společně na přehodnocení aktuální konstituce. Cílem je nejen vysvětlení kompetencí mezinárodního vedení a členských komunit, ale také přiblížení se poslání Archy i v samotném způsobu správy společenství. Věříme, že i v tom jak vedeme se sami necháme s důvěrou vést.

Zatímco jsme v naší komunitě či mezinárodní federaci prožívali tyto události, ostatní komunity Archy zažívají ve světě realitu jinou. Následující stránka zahrnuje výtažky ze zpráv L'Arche internationale o situaci ve světě.

Komunity Archa na Ukrajině se nacházejí ve Lvově a Ternopilu - v oblastech, které se sice nacházejí v dostatečné vzdálenosti od nejhorších bojů, ale válku nadále každý den slyší a pocitují. Jednu z budov Archy musela komunita přenechat armádě. Místo pěkných vánočních dekorací, které Archa doposud vytvářela, začalo z výrobní linky využídat maskovací síťování. Ukrajinská Archa se nyní stává útočištěm nejen pro lidi s postižením, ale i pro ty, kteří jsou zároveň zasaženi válkou. Jednimi z nich je rodina, jejíž člen s postižením utrpěl zásah minou ve svém domově v Bakhmutu. Po mnoha operacích v několika nemocnicích a velké nejistotě, kam se po ztrátě domova vrátí, našla jeho rodina nový domov v Arše ve Lvově.

Náročné době je vystavena i Archa v Palestině. Komunita Ma'an lil-Haya se nachází v Betlémem, který leží na Západním břehu a přibližně 115 km od Gazy. Těžkosti zažívají i komunity na ostrově Haiti, jenž čelí gangovému násilí, komunita v Sýrii či dalších zemích.

V této nelehké době si komunity pokládají otázky: „Jak zajistit, aby zranitelní lidé zůstali v bezpečí? Jak pokračovat jako komunita?“ Jeden člen komunity s postižením z palestinské Archy ukazuje směr: „*I když je to během války nebezpečné, rád chodím do Ma'an lil-Haya každý den, abychom mohli být spolu. Na Vánoce jsme měli společný oběd a vyměnili jsme si dárky. Byl jsem šťastný.*“ I přes tuto dobu velké nejistoty, dělají komunity vše pro to, aby udržely rytmus komunitního života. Vypovídají toto: „*Život nemůže být nikdy pouze o přežití. Přežití pro co?*“ Ať se děje cokoliv, v zasažených Archách je stále oslavováno každé výročí narozenin s písničkami, dortem i svíčkami - radostný akt vzájemné solidarity - přestávka od strasti války. „*Proti nepředvídatelnému chaosu války může i malá dávka normálnosti velmi pomoci: je to ochrana proti traumatu, který neustále hrozí, že přemůže vnitřní klid.*“

„Bezpečnost je o „společnosti“. Být součástí většího kruhu, být milovaný. Být postrádán, pokud nejste přítomni. To je nejjistější způsob, jak zůstat v bezpečí a „šťastný“ v dobách krize. S postižením i bez něj, avšak společně, to je nejlepší způsob, jak překonat jakoukoli katastrofu.“ Proto se v Arše snažíme o vytváření lidského společenství, které nás neustále posiluje a dává nám naději jít dál. „*Opravdu důležité je mít předem stanovené místo příslušnosti. Sítě lidské důstojnosti, které jsou pečlivě budovány v období míru, zajišťují, že když přijde válka, nikdo - s nebo bez postižení - nezůstane opomenut, nezůstane sám.*“ Toto je poslání Archy a právě k tomu slouží i samotné mezinárodní společenství, které pravidelně organizuje solidární kampaň k pomoci lidem a komunitám zasažených válkou.

V Arše jsme přesvědčeni, že člověk se zdravotním postižením není zátěží nebo problémem, ale součástí řešení. Znovu a znovu, v těžkém období, v komunitách zjišťujeme, jak může člověk s postižením přispět k tomu, aby ostatní lépe zvládali situaci a také k tomu, bychom si znovu uvědomili důležité hodnoty... Slova ženy, která našla pro sebe a svého syna v Arše ve Lvově nový domov: „*Nikdo neví, jak dlouho bude válka pokračovat. Prozatím žijeme v ráji. Tak to je.*“

Připojujeme se v modlitbě za mír, a to nejen ten mezinárodní, ale také za mír v každé z našich komunit, rodin a hlavně mezi námi jednotlivci. K míru přispívá každý z nás každodenním se rozhodnutím pro lásku.

Naše pilíře

Na následující dvoustraně se dozvíte o čtyřech pilířích Archy, jimiž jsou společenství, profesionalita, spiritualita a přesah. Tyto pilíře jsou nosnými oblastmi, ve kterých se pohybujeme a které se snažíme rozvíjet.

SPOLEČENSTVÍ

Nejvýznamnějším pilířem je samotné společenství, tedy komunita, kterou tu tvoříme. K tomu je potřeba se setkávat, což se děje každodenně u práce a kolem stolu. Jednou za měsíc se celá komunita sejde v rámci tzv. komunitních dnů, při nichž třeba společně moštujeme, hrabeme listí, ale také plánujeme, hodujeme či slavíme.

Oslavy jsou na měsíčním pořádku. V letošním roce jsme oslavili kulaté narozeniny zakladatelky komunity paní Evy Klípové. Byl to vskutku nádherný den se vší parádou. V adventním čase ozila villácká dílna, kde nejen ženy Villy vily adventní věnce. Pak už nastala oslava svatého Mikuláše a Vánoc. Slavíme také společnou prací. Za pomoci stromolezců jsme se pustili do prorezávky stromů a vytvořili jsme bytelnou ovčí ohradu na Skalici. Zhotovili jsme nový dřevník, zrenovovali a zvětšili kůlnu, vymalovali halu a pustili se do čištění hřiště a projektu svíčkárna.

Občas je důležité z komunity společně vyjet ven. Letos jsme si troufli hodně daleko, a to rovnou do Slovinska, kde jsme strávili komunitní dovolenou. Výšlapy do hor, koupání v jezerech, prozkoumávání jeskyní návštěva místní Archy i večerní hraní her nás zas o chlup více stmelilo a zažili jsme spolu nezapomenutelné chvíle. Pár lidí vyrazilo do Itálie s „Roosveltkou“ (ZŠSP Roosveltova, Praha). Vyrazili jsme také na několik chodících týr - třeba čundr na Kokořínsko, tradiční Pavlův pochod z Újezda do Tábora a pochod Praha-Prčice, respektive Miličín-Prčice. Rodina Vondráškova nás přivítala na dalším ročníku Kamenosochání v Kamenné u Všechn. Na vodu jsme se letos vydali na Otavu, sice jsme trochu více zmokli, ale po horkém čaji a dobrém obědě všichni bez váhání zhodnotili, že příští rok jedeme určitě znovu. A proč? Jsou to chvíle, kdy vycházíme ze své komfortní zóny, překonáváme své limity, posouváme hranice a také, a hlavně - máme nové a společné prožitky.

Důležité je i potkávat se s dalšími či novými lidmi a tvořit společenství širší. Rádi se tak setkáváme a propojujeme s místní obcí, třeba na hasičském či maškarním plese. Místní obecní komunita nás

nejen bere, ale i podporuje. Další skupina, se kterou rozvíjíme společenství, je Diakonie Rolnička. Během společných tanečních, Rolničkového plesu, pečení placek či přespávání pod širákem ve Ville navazujeme nová přátelství a prohlubujeme vztahy. S druhou českou Archou, Benediktem, jsme letos oslavili slavnostní otevření jejich druhého domu, který poskytne domov dalším čtyřem lidem s mentálním postižením. S projektem „Stavíme školu v Zambii“ jsme uspořádali swingový večer v místní hospůdce. Ve Ville nám opět muzicírovala hudebnice Jenovéfa, která k nám jezdí na soustředění a vždy rozezvučí Villu svými písňemi.

Je skvělé, že ve Ville se najdou profesionální správci objektu jako třeba Roman, který vždy ví, kde najdeme plachtu, hadici či jiné náčiní, všimne si kdejaké věci ku opravě či údržbě a dokáže poradit s takovými těmi technickými záležitostmi. My, co k tomu nejsme, se raději vzděláváme v jiných věcech.

V letošním roce jsme se účastnili kurzu o rizicích v kyberprostoru. V době rychle se měnících pravidel při používání technologií, pro nás bylo přínosné dozvědět se, na co si dát pozor a jak umět dobře s technikou zacházet. Pan lektor předal následně základy i obyvatelům Villy se zaměřením na to, jak se chovat při používání sociálních sítí a chytrého telefonu, jak se vyvarovat rizikovému online nákupu či telefonním nabídкам. Používání chytrého telefonu je pro lidi s mentálním postižením velmi rizikové, což je spojeno s jejich celkovou větší zranitelností. Dále je pro ně často těžké najít správnou hranici a míru používání těchto zařízení. Nejen z tohoto důvodu se snažíme o to, aby práce, kterou ve Ville nabízíme, byla smysluplná a natolik naplňující, aby touha uchylovat se k telefonu byla co nejmenší.

Dalším zásadním kurzem letošního roku byl praktický kurz první pomoci, kdy jsme si v týmu v rámci modelových situací vyzkoušeli nejen jak se chovat při autonehodě, či jak správně reagovat na agresivního člověka, nebo jak postupovat při závažných úrazech a život ohrožujících stavech, ale také jak v týmu při stresové situaci dobré a efektivně spolupracovat. Následně jsme opět uspořádali základní kurz první pomoci pro obyvatele Villy se zaměřením na to, jak se v danou chvíli zachovat a jak zavolat pomoc.

Dále jsme se účastnili konference na téma „Sociální služby a lidské štěstí aneb právo žít si život po svém“. Některí pracovníci navštívili chráněné dílny jiných zařízení či lidí (např. keramická dílna u Sosnovců) nebo se účastnili formace od Archy ve Francii a v Litvě. Nadále jsme pokračovali s účastí ve skupině sexuálních důvěrníků, která se zabývá problematikou sexuality lidí s mentálním postižením a ve spolupráci s psycholožkou Mgr. Veronikou Plančíkovou, která jezdí pravidelně do Villy na individuální sezení s Villáky. Během roku měl také tým supervizi a proběhlo i pravidelné školení řidičů. Navázali jsme bližší kontakt s organizací Stéblo, jejíž zaměstnanci u nás byli několikrát na stáži.

V neposlední řadě u nás v říjnu proběhla kontrola ze Středočeského kraje na registrované sociální služby. Vše proběhlo v pořádku. Ke konci roku nás navštívila Islay a Francizka z Něměcka, které pracují v Arše pro koordinaci dobrovolníků a lidské zdroje. Bylo fajn od nich načerpat nové zkušenosti a rady, třeba právě v otázce dobrovolníků, kterých bychom rádi v komunitě přivítali více.

SPIRITUALITA

Rok byl velmi bohatý a jsme vděčni za vše, co jsme v něm mohli prožít. Opět jsme se propojili s ostatními komunitami Archa k Oslavě Světla (L'Arche Light Festival), která nám připomíná lidskou sounáležitost a jednotu bez ohledu na rozdílnost ve víře. Mohli jsme se tak, byť na dálku, ale alespoň na chvíli, vidět se spřátelenými komunitami, třeba s Archou ze Zimbabwe či z Krakova. Komunity Archa poskytují službu druhým bez ohledu na jeho víru. Mnohé komunity, třeba jako ta naše, jsou postaveny na křesťanských základech. Ve světě však najdeme i komunity vyznávající buddhismus či islám. Archa se staví za jednotu v různosti. To, co vytváří nepokoje, je právě oddělenost. I když má v komunitě každý jiný názor či se nachází tzv. „jinde“, důležité je, aby byl přijat a povzbuzován k růstu.

S knězem P. Martinem Sedloněm jsme si v lednu v rámci komunitního dne povídali na téma mezilidských vztahů. S Martinem jsme také prožili velikonoční křížovou cestu, které předcházela čtvrtceční večeře s rituálem sounáležitosti a úcty člověka k člověku - vzájemným omýváním nohou. Snažíme se, seč můžeme, se vždy sejít u jídla a před jídlem se také zastavit a zvědomit si, komu patří dík za tu hojnou. Tyto chvíle jsou často okořeněny upřímným humorem, když třeba obyvatel Villy David započne modlitbu Žalmem 145, „Oči všech doufají v Tebe...“ a rázem při přetrvávajícím předobědovém mumraji modlitbu v půlce žalmu utne, přehodnotí situaci a dodá: „Tak raději jen dobrou chut.“ Smích uzdravuje a je upřímnější než cokoliv jiného.

PŘESAH

Mnoho domácností v naší zemi bylo v září roku 2024 zasaženo povodněmi. Romana z Villy bez váhání napadlo dojet lidem do míst povodní pomoci. Několik dní na to se asistent Míra dozvěděl o tom, že jejich známí z České Vsi u Jeseníku byli také vytopeni. Cíl byl tedy jasné - spojit síly a pomoci této konkrétní rodině. Již za pár týdnů se tak vydal Míra s obyvateli Villy Romanem, Pepou a Věrkou do České Vsi. Chopili se práce s otloukáním zdí a čištěním domu. Spali v našem starém dobrém Tranzitu a jídlo jim zajistili místní jednotky. Někdy není třeba dlouhého organizovaní. Zkrátka stačí chtít být tam, kde máte být.

Touto akcí začínáme naše vyprávění o působení Villy navenek, neboť v mnohých zanechala silný prožitek. Nyní to však vezmeme pěkně od začátku roku.

V lednu jsme se vydali na tradiční Tříkrálovou sbírku v Újezdě a přilehlém okolí. Na jaře jsme se opět zapojili do celorepublikové akce „Uklidme svět“, v rámci níž jsme sbírali odpadky v mezivesnických škarpách. Asistentka Kateřina zorganizovala zušlechtění místní kapličky sv. Terezie Benedikty od Kříže.

V létě proběhl další ročník Zahradní slavnosti, kde vystoupil hudebník Jiří Smrž s houslistou Benem Lovettem, dále Šimon Bilina, Rodan, kapela Tortilla, z divadel pak Pruhované panenky, divadelní soubor Našlose ze Sedlčan, táborská divadelní skupina mladých Hamlet's Omelettes a divadlo Dokola. Jako každým rokem vystoupil s nově nacvičenou hrou i villácký divadelní soubor, ve kterém hrají Villáci (obyvatelé chráněného bydlení) společně s asistenty a dalšími přáteli Villy. Za pomocí místní obce, dobrovolníků z HeroClan a dalších věrných přátel se podařilo slavnost pěkně připravit. Byla vskutku krásná.

V průběhu roku jsme byli na mnoha prodejích - na Kozí farmě v Chýnově, na Modletínské pouti v Benediktu, na vánočních trzích v Bystřici, Soběslavi a VOŠ Jabok. Mohli jsme tak představit nejen výrobky naší terapeutické dílny, ale i samotnou komunitu. Na Slavnostech sládka Řehoře v Sudoměři a festivalu v Borovanech, hráli také, mimo prodeje výrobků, Villáci s asistenty svou putovní divadelní hru „V malém domě aneb balada bukurešťská“. Během vánočního jarmarku na Statku Borotín jsme s Villáky vytvořili průvod k betlému s králem Davidem (coby Melicharem) na velbloudovi.

Ke konci roku proběhl Adventní koncert, tentokrát tradičně netradiční, v rámci kterého vystoupil divadelní soubor „Anička a letadýlko“ s muzikálovým představením „Vločky“. Bylo to vskutku jiné.

Ve spolupráci s táborskou farností Klokočky zorganizovala asistentka Jarka několikrát akci uvaření a rozdávání polévky pro lidi bez přístřeší.

To vše jsou věci, do kterých se s chutí zapojujeme. Díky možnosti pomoci druhému se člověk sám stává silnějším.

Lidé Villy Vallily

Obyvatelé komunitního domu jsou jádrem celé komunity, poněvadž bez nich by tu nebyl nikdo z níže uvedených. V roce 2024 žilo v komunitě 10 lidí: Roman, Mikuláš, David, Pavel, Tereza, Hana, Věra, Josef, Petr a Štěpán. Jsou to lidé s různým druhem zdravotního postižení, kteří nemohou žít zcela samostatně, a proto využívají sociální službu **chráněného bydlení** přímo v komunitním domě nebo ve dvou samostatných garsonkách. Každý je zapojen do života komunity dle svých možností a schopností, v terapeutické dílně, na zahradě, v domácnosti. Někteří také dojízdí do práce, navštěvují dílnu v táborské Rolničce či jezdí na kurzy do Rytmu v Benešově. Každý „Villák“ je osobností, za kterou jsme vděční! Ke konci roku ukončil pobyt v chráněném bydlení Petr – pracovitý zahradník, citlivý umělec a zdatný chodec. Přejeme mu mnoho dobrého na jeho další cestě.

Komunita dále poskytuje odlehčovací služby pro lidi se zdravotním postižením, kteří do Villy dojízdí na víkendové či týdenní pobytu. Jejich pobyt ve Ville a s ním spojená změna prostředí pomůže nejen jim, ale také rodinám, které o ně celoročně pečují. Během pobytů se uživatelé zapojují do života komunity a každodenních činností. Služba disponuje třemi lůžky, na kterých se během loňského roku vystřídalo 16 lidí. Do komunity vždy přinesou nový, svěží vítr.

Uživatele obou poskytovaných služeb doprovází šest asistentů – pracovníků v sociálních službách, kteří s nimi každodenně obstarávají domácnost a hospodářství, podporují je v denních aktivitách a pomáhají jim naplňovat jejich osobní plány.

Každý z asistentů má svůj specifický um a obohacuje tak komunitu sám sebou. Někdo rád zahraje, jiný zahradníčí či zavařuje. Zkrátka každý jak umí!

Součástí komunity je terapeutická dílna, ve které lidé z komunity společně se dvěma pracovnicemi dílny vytvářejí drobné výrobky, učí se pracovním dovednostem a trénují jemnou motoriku. Dílnské holky jsou velmi kreativní a tak dokáží navrhnut třeba výrobu plácaček a vychytat tak kdejakou mouchu!

Za chod celého komunitního domu je zodpovědná **vedoucí domu** a sociální pracovnice, která organizuje provoz a vede asistenty domu, dbá na kvalitní týmovou práci, vyřizuje úřední záležitosti obyvatel domu, koordinuje jejich pracovní aktivity, dále dělá rozhovory se zájemci o sociální službu a celkově koordinuje poskytování sociálních služeb. Předností naší vedoucí domu je to, že ráda vysazuje květiny všude kolem domu, tak to tu jen kvete!

Chod celé organizace řídí **vedoucí komunity**, která je zodpovědná za vedení lidí, bezpečný provoz komunitního domu, dobrý stav objektu, finanční a ekonomické zajištění a dobré fungování celé komunity. Svoji vedoucí pozici vykonává především jako službu pro komunitu. Úzce spolupracuje s týmem a externí účetní, vytváří strategické plány organizace, zastupuje organizaci na veřejnosti a také ráda přehání ovce z jedné pastvy na druhou!

O technické záležitosti se stará **technický pracovník – údržbář**, který zajišťuje průběžně nutné opravy a údržbu, stará se o chod služebního vozidla a také zrenovuje či opraví, co je potřeba. Lehce dokáže zapojit do údržby každého Villáka.

Poradním a dohlížejícím orgánem je **správní rada**, kterou vede prezident rady. Rada má šest členů a úzce spolupracuje s vedením organizace. Členové se podílejí na plánování, kontrolují hospodaření organizace, jsou oporou při zásadních rozhodováních o dalším směrování činnosti organizace, účastní se komunitních akcí, jsou součástí dárcovského fóra a pomáhají s finanční stránkou organizace. Především jsou to ale skvělí lidé!

V roce 2024 tvoří náš tým:

Lucie Adámková

Dáša Bartáková

Maruška Birhanzlová

Kateřina Dlabová

Jaroslava Korandová

Eliška Králová

Markéta Lovett

Štěpánka Míchalová

Miroslav Novák

Ilona Pavlíková

Eva Suchá

Pavel Vopat

Dobrovolníci

Dobrovolníci vždy vnesou do komunity nové pohledy a pomáhají nám v každodenní práci. Také vidí to, co je již našim zrakům ukryto. Bez nich by Villa nebyla tím, čím je. Děkujeme všem, kteří Villu v tomto roce obohatili svým umem, časem, pohledem a pomocí. Každá pomoc, pro Vás třeba drobná, je pro nás pomocí obrovskou.

V roce 2024 nám pomáhali: Dagmar Bartáková, Tereza Birhanzlová, Zuzana Havelková, Anna Herbenová, Jiří Klokočník, Stanislav Mareš, Jakub Novák, Miluška Nováková, pan Rataj, Marie Riantová, Sofie, Eva, Vladka Riantová. Ze skupin pak dobrovolníci z HeroClan, Fordu, Univerzity za klima, projektu Stavíme školu v Zambii a Újezdští fotbalisté. Z řad správní rady: Denisa Blažková, Vendula Bratinková, Vít Herynek, Martina Herynková, Petr Petrlík a Jindřiška Prokopová a další, kteří přispěli svým časem pro komunitu. Rádi bychom Vám představili blíže alespoň pár z nich:

Zuzana Havelková čili Zuzka je holčina, která jezdí do komunity už nespočet let. Vždy, když se tu mihne, tak to najisto poznáte, neboť po jejím odjezdu má 90 % členů komunity nabarvené vlasy či henové tetování na ruce. To je zkrátka Zuzka! Má vystudovanou sociální práci a tak nám také letos pomáhala s revizí standardů sociálních služeb. Díky za ni!

Marie Riantová čili paní Marie je nejen maminka jedné naší asistentky, ale také dobrovolnice, o které jen tak někdo neví. Pracuje v skrytu a pilně. Pomáhá nám došívávat látkové výrobky z dílny, které už Villáci došít nezvládnou. Šije doma po večerech, a tak to člověk téměř ani nepostřehne. Také čas od času najde nějaké nepotřebné, avšak zajímavé věci, které ještě najdou svůj užitek, třeba právě v naší dílně. Díky za ni!

Skupina z Fordu čili Fordáci – skupina více než deseti chlapů z Fordu, kteří k nám v dubnu přijeli v rámci svého teambuildingu. Během pár hodin zvládli obouchat prkny nový dřevník, naložit a odvézt šrot do sběru, převozit a naházet mulč do nového záhonu a vykopat díry na nové stromky. Co zvládli za pár hodin, by pro nás byla práce na týdny.

Dalšími pomocníky byla skupina „Afričanů“, přesněji řečeno Čechů, kteří jezdí do Zambie stavět střední školu ve spolupráci s neziskovou organizací **Přátelé New Renato**. Pomohli nám vytvořit bednění na podlahu v kůlně. Do přípravy zahradní slavnosti se letos zapojilo deset dobrovolníků z organizace **HeroClan**. V říjnu měla ve Ville soustředění skupina studentů se spolkem **Univerzity za klima**. Pomohli nám směle s prořezávkou a čištěním lesoparku. Rok uzavřeli fotbalisté z Újezda, kteří nám pomohli odmontovat staré dřevěné mantinely z hřiště za účelem renovace.

Podporují nás

Organizace Villa Vallila, z. ú., je z více než 50 % financována ze státního rozpočtu, a to zejména z dotace MPSV a dalších dotačních programů podporujících základní činnosti sociálních služeb. Na další konkrétní jednorázové projekty oslovujeme nadace či krajské fondy. Ze Středočeského fondu kultury a obnovy památek jsme v roce 2024 získali finanční podporu na uspořádání Zahradní slavnosti. Velkou část ročního rozpočtu tvoří finanční dary od dárců. Díky laskavým sponzorům, kteří jsou zároveň příznivci a podporovatelé Villy Vallily, bylo financování organizace i v tomto roce dostatečně zajištěno.

Poskytování sociálních služeb, provoz komunitního domu a další náklady na rozvoj organizace v roce 2024 podpořili:

Instituce: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Středočeský kraj, Obec Červený Újezd

Organizace: ABAK Tiskárna s.r.o., Černá Pekárna, Divadlo Na břehu, Immunia spol. s.r.o., Havel & Partners s.r.o., Knihovna Sezimovo Ústí, Kozí farma Chýnov, Pronatura s.r.o., Pivovar Merklín, Tiskárna Tria

Individuální dárci: Ondřej Bažant, Eva Behenská, Tereza Benediková, Denisa Blažková, Ivan Fencl, Jitka Dominiková, Vít Herynek, Jindřich Holčák, Barbora Kosová, Irena Kovaříková, David Kovařovic, Jan Lachman, Jiří Michal, Alena Míchalová, Zuzana Moravcová, Jiří Muller, Martin Prokop, Jindřiška Prokopová, Jiří Růžek, Karel Satoria, Dana Šefernová, Ondřej Vlček, Luboš Musil

Benefiční akce: V dubnu uspořádala knihovna v Sezimově Ústí akci pro rodiny v rámci Dne Země a výtěžek z této akce věnovala Ville. V červnu nám benefičně zahrál miličínský divadlení spolek „Na břehu“ premiéru představení „Kosí hnízdo“. Na podzim nás zas podpořila Kozí farma v Chýnově, která nám věnovala část výtěžku z podzimních trhů.

Děkujeme všem dárcům a příznivcům za podporu.

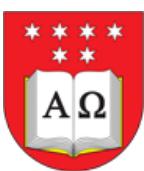
Každého daru si velmi vážíme a každá pomoc je pro nás velkou posilou, která podporuje nejen Villu Vallilu v žití svého poslání, ale zejména také konkrétní lidé, kteří se mohou v komunitě rozvíjet a prožít tak svůj život smysluplně a hodnotně.

Středočeský kraj

HAVEL & PARTNERS
ÚSPĚCH SPOJUJE

**Sezimovo
knihovna** Ústí

**Pro
natura**
Ekologie
Environment
Servis

IMMUNIA

Kozí farma Chýnov

HERO CLAN

ABAK Reklamní agentura

tria

Univerzity za klima

PRÁTELÉ NEW RENATO, z.s.

PPP
PIVOVAR PETR PETRUŽÁLK

~ 12 ~

Hospodaření

V letošním roce jsme využili dary od našich štědrých dárců. Díky nim jsme se mohli pustit do výše zmíněných projektů ku zvelebování Villy Vallily. Letošní hojné výnosy jablek jsme zpracovali na mošt! :-)

Výsledovka za rok 2024

(zaokrouhleno na tisíce)

NÁKLADY	VÝNOSY		
Materiálové náklady	262 000	Příjmy za ubytování	835 000
DHM - vybavení domu	68 000	Příspěvek na péči	690 000
Nákup potravin	611 000	Příjmy za potraviny	617 000
Energie	253 000	Provozní dotace státních institucí	3 284 000
Opravy a udržování	138 000	Dary	584 000
Telefonní poplatky + internet	17 000	Úroky a finanční výnosy	310 000
Právní a ekonomické služby	105 000		
Ostatní služby	492 000		
Pojištění	49 000		
Mzdové náklady	3 068 000		
Zákonné sociální náklady	975 000		
Ostatní sociální náklady	57 000		
Bankovní a jiné poplatky	141 000		
Odpisy hmotného majetku	73 000		
Náklady celkem	6 309 000	Výnosy celkem	6 320 000

Projekty a plány

V zimních měsících jsme zhodnotili celý rok 2024 a vytvořili plán na rok 2025. V týmech Villáků, asistentů domu, pracovníků dílny, vedoucích a dobrovolníků jsme se každý zamysleli, co bychom v našem rajónu chtěli změnit, zlepšit či ponechat. Každý tým pak prezentoval plán před celou komunitou a společně jsme vybrali ty nejdůležitější cíle.

Co tedy máme v plánu v roce 2025? (následující cíle se týkají celé komunity. Jednotlivci mají dále své osobní cíle v rámci individuálního plánování)

- vytvořit samostatné pokoje pro obyvatele chráněného bydlení
  - zrenovovat kuchyň - zbrusit a natřít podlahu a nábytek, vymalovat, nové zátahy...
  - vytvořit svíčkařskou dílnu - zateplit, roztahnout elektřinu, natáhnout vodu, komín, vybavení...
  - dočistit a opravit hřiště - vyčištění hřiště, nové mantinely a síť
  - prezentovat naši komunitu na školách, zorganizovat program pro jinou organizaci
  - vytvořit nové webové stránky
  - rozšířit dobrovolnictví
  - revidovat některé dokumenty
  - přestěhovat a zvětšit ovčín
  - instalovat termostatické hlavice na topení
  - dovybavit dílnu údržbáře
  - aktualizovat strom členů komunity v předsíni
  - vymalovat další pokoje
  - vytvořit koncepci zahrady a zasadit nové ovocné stromy na zahradě a Skalici, vysadit ostružiny, maliny a další jedlé keře
  - udělat plot u nové zahrádky
  - promyslet renovaci schodů ve Ville
  - podporovat hospodárnost
-
- dávat si více zpětnou vazbu, zaměřit se na priority v komunitě
  - podporovat komunitní vztahy a rozvoj jednotlivce

... a v neposlední řadě více hrát a zpívat,

častěji sedět u ohně
a zpomalovat...

Vzhůru do toho!

Na spoustě věcí musíme pracovat sami. S lecčím nám však můžete pomoci i Vy. Budeme vděčni za odkopek ostružiny i Vaši návštěvu u komunitního ohně!

Základní údaje o organizaci

Zakladatelé Villy Vallily, z. ú.:

Ing. Miroslav Klípa
Ing. Pavel Bratinka
PhDr. Jan Klípa, Ph.D.
Mgr. Šimon Hradilek

První vedoucí komunity/ ředitelka:

Mgr. Eva Klípová

Sídlo: Červený Újezd u Votic 32, 257 88

IČ: 67778399

e-mail: villa@vallila.cz

web: www.vallila.cz

bankovní spojení: KB Praha 2 - Náměstí Míru, č. ú.: 27-3563450287/0100
veřejná sbírka ČSOB, č. ú. 219720109/0300

Komunitní dům: L'Arche Villa Vallila, Červený Újezd u Votic 32, 257 88
vedoucí domu: Lucie Adámková

Orgány ústavu:

Vedoucí komunity/ ředitelka: Bc. Štěpánka Míchalová

Správní rada: Mgr. Vít Herynek, Ph.D. (předseda)

Mgr. Václava Bratinková

Mgr. Martina Herynková

Ing. Jindřiška Prokopová

Ing. Petr Petrlík

MUDr. Denisa Blažková

Revizorka: Renata Kocourková

sepsáno v Červeném Újezdě roku 2025